

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010109
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323010109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci obžalovanej A. A., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2023, sp. zn. OT/25/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.03.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovanej A. A., B. C., nar. XX.XX.XXXX v D. E. F., Česko, hlásený trvalý pobyt G. XXXX/XX, H., okr. Galanta, toho času bydlisko C. XXX/XX, H., okr. Galanta,

u k l a d á

Podľa § 61 odsek 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2023 sp. zn. OT/25/2023 bola obžalovaná A. A. uznaná za vinnú z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.01.2023 v čase okolo 22.19 hod. v Sládkovičove na ceste I/62 viedla po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobné motorové vozidlo Renault Laguna EČ: I., pričom jej bola dychovou skúškou o 22.20 hod. nameraná hodnota 0,81 mg/l alkoholu v dychu a o 22.41 hodnota 0,8 mg/l alkoholu v dychu.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanej podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, peňažný trest vo výške 1.000 (tisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanej i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 39-40 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine uznal ju vinnou zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Okresný súd

nezistil nepatrnú závažnosť konania za použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona vzhľadom na úmyselné zavinenie obžalovanej.

K ukladaniu trestu okresný súd uviedol, že vzhľadom na osobu páchatela, ktorá dlhú dobu žije bezúhonným životom a ani v cestnej premávke sa nedopúšťala žiadnych priestupkov, ako aj povahu spáchaného prečinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom s trestnou sadzbou do 1 roka, považoval súd za najvhodnejší peňažný trest vo výške približne jej mesačného príjmu 1 000 € s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 mesiac. Trestný zákon síce ustanovuje trest odňatia slobody ako základný a preferovaný druh trestu, avšak pre rôzne prípady, kedy by bol tento trest nevhodný a excesívny, umožňuje aj ukladanie alternatívnych trestov. Podmienečný trest odňatia slobody by bol odôvodnený v prípade, že by súd považoval za potrebné motivovať obžalovanú k vedeniu riadneho života a odradiť ju od páchania ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaná si je však vedomá svojho pochybenia, úprimne ho oľutovala, vedie riadny život a nie sú u nej obavy z novej recidívy. Ako excesívny sa javí obžalobou navrhnutý probačný dohľad so zákazom požívania alkoholu. Súdu nebolo preukázané, že by obžalovaná z dôvodu požívania alkoholu pustla, nevedela riadny život či páchala násilnú alebo majetkovú trestnú činnosť. Obžalovaná sa z dôvodu požitia alkoholu dopustila jedného poklesku, za čo jej bol uložený trest zákazu šoférovať, preto ešte k tomu pridávať zákaz požívania alkoholu je nadbytočné. Keďže sa jedná o úmyselný trestný čin, uložil súd i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel pri spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka a 6 mesiacov, keďže sa v doterajšom správaní obžalovanej ako šoféra jedná o ojedinelý exces bez poruchového následku.

Proti tomuto rozsudku ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie a to proti výroku o treste v neprospech obžalovanej (č.l. 38 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil v písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 22.02.2023 (č.l. 42-44 spisu).

V odôvodnení odvolania okresný prokurátor po stručnej rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku namietal, že sa s napadnutým rozsudkom a s jeho právnymi úvahami o dôvodoch uloženia trestu nestotožňuje a rozsudok vo výroku o treste považuje za nezákonný a zároveň aj nespravodlivý. Poukazujúc na základné zásady ukladania trestov (citujúc § 34 a nasl. Trestného zákona) uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v okolnostiach prípadu sa peňažný trest javí ako najvhodnejší druh trestu na dosiahnutie účelu trestu, nesúhlasí tiež ani s výškou uloženého peňažného trestu a zastáva názor, že vhodným druhom trestu je v tomto prípade trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností, ktoré by mali na obžalovanú výchovný vplyv. Zároveň nesúhlasí ani s výmerou uloženého trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, ktorú považuje za neprimerane miernu. V tejto súvislosti poukazuje aj na pretrvávajúci trend v náraste počtu trestných činov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, kde napriek ich dostatočnej medializácii nedochádza k poklesu páchania daného trestného činu. Poukázal aj na „Zhodnotenie stavu zákonnosti a dokazovania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona a trestného činu usmrtienia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona,“ z ktorého je okrem iného zrejme, že účinným prostriedkom na zníženie uvedených trestných činov by mohlo byť tiež sprísnenie návrhov trestov zo strany prokurátorov, taktiež bude na mieste viac využívať aj rozpätie nad dolnou hranicou, či dolnou polovicou príslušnej trestnej sadzby (samozrejme za zohľadnenia zásad ukladania trestov).

Okresný prokurátor bol tiež toho názoru, že v konkrétnom prípade, vzhľadom na množstvo požitého alkoholu zo strany obžalovanej v deň incidentu je dôvodné uložiť aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje (§ 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona). A. A. pri výsluchu v procesnom postavení obvineného uviedla, že alkohol požíva príležitostne, pričom v deň incidentu v časovom rozmedzí cca 3,5 hodiny vypila 4-5 pohárikov vodky a 2x 0,5 l plechovkové 12 stupňové pivo. Bez hodnotenia pravdivosti o príležitostnom konzumovaní alkoholu v kontexte s väčším množstvom požitého alkoholu v daný deň, mal za to, že uloženie uvedeného obmedzenia by výrazným spôsobom znížilo pravdepodobnosť, že sa obžalovaná dopustí rovnakej, respektíve obdobnej, prípadne závažnejšej trestnej činnosti.

S ohľadom na vyššie uvedené poukázal aj na ustanovenie § 51 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno d), písmeno i), písmeno j) Trestného zákona. Osobitne účinné by mohlo byť aj ukladanie obmedzení v podobe povinnosti zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve, zameranom na užívanie alkoholu a iných omamných látok - ide o podobné opatrenie, ako pri priestupkoch, kedy je u vodiča, ktorý vedie vozidlo po požití alkoholu, alebo inej návykovej látky, alebo sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu oprávnený orgán PZ rozhodnúť o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti u psychiatra a následne o povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu u psychológa (§ 91 odsek 4 zákona číslo 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov).

V ďalšom okresný prokurátor namietal, že nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že výmera trestu zákazu činnosti 1 rok a 6 mesiacov je postačujúca s poukazom na skutočnosť, že sa v doterajšom správaní obžalovaného jedná o exces. V tejto súvislosti poukázal na zistené množstvo alkoholu v organizme obžalovaného ako vodiča, a to až 1,69 promile (teda stav stredne ťažkej opitosti), čo značne presahuje trestnoprávnu hranicu činu a nepredstavuje hodnotu hraničnú s priestupkovou zodpovednosťou. Je potrebné si uvedomiť, že za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto alkoholom ovplyvneného páchatela mení na zbraň a táto je v zásade neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takom

prípade mimoriadne vysoké a pokiaľ obvinená vedomá si takéhoto rizika sa toto rozhodla dobrovoľne podstúpiť, je povinná znášať následky z toho plynúce. V nadväznosti na uvedené sa potom navrhovaný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom s primeranými obmedzeniami a povinnosťami a vyšší trest zákazu činnosti nejaví ako neprimeraný. Konštatoval, že neprimeraným sa javí skôr súdom uložený trest. Peňažný trest vo výmere 1.000,- Eur (pri vyššom čistom mesačnom príjme obžalovanej) za daných vyššie uvedených okolností je trestom, ktorý nie je v súlade so zásadami ukladania trestov definovaných v ustanovení § 34 odsek 1 Trestného zákona a nasl. Peňažný trest možno ukladať v zásade (odhliadnuc od prípadnej úpravy sadzby podľa § 38 Tr. zák.) od 160 eur do 331 930 eur. Suma 1.000,- Eur pri stredne ťažkom stupni opitosti a vedení vozidla za daného stavu požiadavku zákonného a primeraného trestu nepochybne nespĺňa a to tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Uvedené platí rovnako i o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je uložený pri samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Bol toho názoru, že trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností by vyššie uvedené požiadavky jednotlivých zásad ukladania trestov nepochybne napíňal, rovnako tak súbežné prípadné uloženie dlhšieho trestu zákazu činnosti. Okresný prokurátor poukazujúc na uvedené dôvody považuje uložený trest za neprimerane mierny, v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trnave v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanej uložil primeraný a zákonný trest.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a obžalovanej.

Prokurátorka krajskej prokuratúry prítomná na verejnom zasadnutí sa pridriavala písomného odôvodnenia odvolania a navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanej uložil buď podmienený trest s primeranou skúšobnou dobou za súčasného uloženia obmedzení, ktoré sú špecifikované v odôvodnení odvolania, alebo peňažný trest prísnejší za súčasného uloženia prísnejšieho zákazu činnosti.

Obžalovaná v konečnom návrhu uviedla, že má pôžičku a spláca mesačne 500 eur. Lútuje toho, čo spravila. K odvolaniu prokurátora sa nevyjadruje.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania okresného prokurátora podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil:

· prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 30.01.2023 na Okresný súd Galanta obžalobu pod č. 3 Pv 63/23/2202-5 na A. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289

ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaná mala dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku;

· okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to EKV (č.l. 22 spisu), výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 29 spisu) a odpisu registra trestov (č.l. 30 spisu).

Keďže obžalovaná A. A. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedala „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovanej výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a ochranných opatrení. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona). S poukazom na vyššie uvedené základné zásady ukladania trestov teda krajský súd zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní okresného prokurátora na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade bol uložený trest tak, ako to konštatoval prvostupňový súd, primeraný a či je možné v jej prípade uložiť iný druh trestu.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní, postoj obžalovanej k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jej osobnostné charakteristiky a účel trestu prichádzalo do úvahy pri prevahe poľahčujúcich okolností uloženie alternatívneho, v danom prípade peňažného trestu a tiež trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

V prípade uloženia peňažného trestu obžalovanej vo výške 1.000 €, s týmto sa krajský súd stotožňuje, pretože okresný súd správne prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovanej a to najmä na tú skutočnosť, že obžalovaná je zamestnaná a jej mesačný príjem je 1.100 € mesačne, žije s manželom a je matkou dvoch už dospelých detí. Krajský súd prihliadol aj na vyjadrenie obžalovanej na verejnom zasadnutí, na ktorom uviedla, že spláca pôžičku mesačne po 500,-eur. Taktiež okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď uložil obžalovanej v zmysle § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac, keďže uloženie náhradného trestu odňatia slobody je povinnou súčasťou výroku príslušného súdu, ktorým sa sleduje úspešná realizácia zaplatenia peňažného trestu, pričom súd uložil náhradný trest v rámci zákonom dovolenej výmery trestu odňatia slobody.

Naopak z pohľadu krajského súdu je však nutné konštatovať, a to v súlade s odvolacími námietkami okresného prokurátora, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov je neprimerane mierny. V tejto súvislosti je potrebné mať na zreteli, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a preto jeho

uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá má na páchatel'a pôsobiť preventívne, zamedziť mu na určitý čas vykonávať činnosť, pri ktorej spáchal trestný čin a v neposlednom rade odstrašujúco vplyvať na ostatných členov spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené je krajský súd toho názoru, že pri uložení trestu zákazu činnosti okresný súd nevzal dôsledne do úvahy najmä tú skutočnosť, že k danej trestnej činnosti došlo úmyselným zavinením obžalovanej, keď viedla motorové vozidlo po požití alkoholických nápojov, pričom ako sama obžalovaná uviedla pri výsluchu v procesnom postavení obvinenej, že alkohol požíva príležitostne, pričom v deň incidentu v časovom rozmedzí cca 3,5 hodiny vypila 4-5 pohárikov vodky a dve 0,5 l plechovkové 12 stupňové piva. Vyjadrenie obžalovanej dosvedčuje aj záznam z dychovej skúšky o 22:20 hod., kedy bola u obžalovanej nameraná hodnota 0,81 mg/l alkoholu v dychu a o 22:41 hod. hodnota 0,8 mg/l alkoholu v dychu. Preukázané väčšie množstvo požitého alkoholu obžalovanou svedčí o tom, že obžalovaná si v čase spáchania skutku nevedomovala závažnosť svojho konania, teda aké závažné následky (na živote, zdraví ako i majetku) môže vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu spôsobiť, preto pre dôsledné splnenie účelu trestu bolo nutné zbaviť obžalovanú možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá odpovedá závažnosti posudzovaného konania.

Z tohto dôvodu krajský súd najmä s ohľadom na vysokú mieru ohrozenia ostatných účastníkov cestnej premávky konaním obžalovanej zastáva ten názor, že uloženie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov u obžalovanej by neplnilo ten účel trestu, ktorý by sa od uloženého zákazu trestu činnosti očakával a preto krajský súd pristúpil k zmene rozsudku okresného súdu v tom smere, že uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu zohľadňuje tak okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovanej, ako i jej postoj k trestnej činnosti, preto ho považuje odvolací súd za primeraný, plne zodpovedajúci zásadám ukladania trestov charakterizovaných v § 34 a nasl. Trestného zákona, ako i požiadavke nielen individuálnej, ale najmä generálnej prevencie.

V prípade odvolacej námietky okresného prokurátora, že mal byť obžalovanej uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností, s týmto názorom okresného prokurátora sa krajský súd nestotožňuje, pretože pokiaľ v danom prípade ide o druh uloženého trestu, podľa názoru krajského súdu nie je potrebné prevýchovu obžalovanej zabezpečovať hrozbou výkonu trestu vo forme podmieneného odsúdenia, a to z hľadiska osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy, keďže obžalovaná sa v minulosti nedopustila obdobného trestného činu a nemá v karte vodiča evidované ani iné záznamy z cestnej premávky, preto obžalovanú nepovažuje za osobu náchylnú k recidíve. Obžalovaná si je tiež vedomá svojho pochybenia, úprimne ho oľutovala, vedie riadny život, preto z tohto hľadiska nie je potrebné motivovať obžalovanú k vedeniu riadneho života a odradiť ju od páchania ďalšej trestnej činnosti uložením podmieneného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ sa jedná o odvolaciu námietku, v ktorej okresný prokurátor namieta vzhľadnuc množstvo požitého alkoholu zo strany obžalovanej v deň incidentu, že je dôvodné uložiť aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje (§ 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona), k tejto krajský súd len dodáva, že na to, aby obžalovanej bol uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a zároveň obmedzením spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov, z dôvodu prevencie a ochrany spoločnosti nemožno usudzovať len zo všeobecných stanovísk prezentovaných obžalobou, ale musia mať aj oporu vo vykonanom dokazovaní. Obžalovaná bola v predmetnom trestnom konaní postihnutá pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, keď viedla motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku je zrejmé, že išlo o jednorazové konanie obžalovanej, pričom túto skutočnosť potvrdzuje aj odpis registra trestov a karta vodiča, z ktorých vyplýva, že obžalovaná nebola ani v priestupkovom ani v inom konaní doposiaľ stíhaná za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Preto krajský súd dospel k záveru, že z hľadiska účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona bude na jeho naplnenie, či už z hľadiska individuálnej prevencie alebo generálnej prevencie, postačovať uloženie peňažného trestu s náhradným trestom odňatia slobody v kombinácii s uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý trest považuje vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ale i na osobu obžalovanej za primeraný, pričom v tomto smere mal na zreteli najmä tú skutočnosť, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovanú citeľne a viedol ju k tomu, aby sa takéhoto závažného a nebezpečného konania na úseku cestnej dopravy v budúcnosti vyvarovala.

Práve pre vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2

Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.